

การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพ
การศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
THE STUDY OF PROBLEMS AND DEVELOPMENT OF
THE INTERNAL QUALITY ASSURANCE OF FACULTY OF MANAGEMENT
SCIENCE PHRANAKHON SI AYUTTHAYA RAJABHAT UNIVERSITY

อัจฉรา หล่อตระกูล^{*}
Achara Lortrakul

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการและ 2) แนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 62 ราย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ผลการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาสภาพปัญหา ของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และผลการศึกษาแนวทางการพัฒนา กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวมเห็นด้วยในระดับมาก

คำสำคัญ: สภาพปัญหา, แนวทางการพัฒนา, การประกันคุณภาพภายใน

ABSTRACT

This research aimed to investigate the problems of the Internal Quality Assurance and to develop the Internal Quality Assurance (IQA) of Faculty of Management Science. The studies were carried out on executives , lecturers and office administrators of 62 persons in Faculty of Management Science. The tool was questionnaire and analyzed by using descriptive statistics. The research findings : the problems were in medium level and the development in IQA was at high level. We concluded that the problems of IQA was at medium level and they wanted to develop the process of IQA in Faculty of Management Science.

Keyword: Problem, The Way to Develop, Internal Quality Assurance

^{*} Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University.

1. บทนำ

สถาบันการศึกษามีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งในปัจจุบันสถานศึกษาต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่า จะสามารถผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาคุณภาพชีวิต และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียนด้วย ดังนั้นสถานศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในขึ้น

คณะวิทยาการจัดการ เป็นหนึ่งในแปดหน่วยงานหลักของ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และได้จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยยึดมาตรฐานตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของคณะฯ รวมทั้งรองรับการประกันคุณภาพภายใน และภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (องค์การมหาชน) ให้เป็นไปตามประกาศในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 มาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งปีการศึกษา 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้มีการปรับเปลี่ยนคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 คณะวิทยาการจัดการจึงได้ปรับปรุงระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทั้งในระดับคณะและระดับหลักสูตร มีการกำหนดนโยบายประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ เพื่อทำหน้าที่ติดตามความก้าวหน้า และรายงานผลการดำเนินงานตัวบ่งชี้ รวมถึงนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรและของคณะฯ มาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะฯ จากการปฏิบัติในปีที่ผ่านมาพบว่า การสื่อสารทำความเข้าใจในเกณฑ์ประเมินยังไม่ชัดเจน การกำหนดแนวทางในการดำเนินงานและการเก็บเอกสาร/หลักฐานยังไม่ครบถ้วน การกำหนดตัวผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานทั้งระดับคณะ/หลักสูตรยังไม่ครอบคลุม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ต้องการมีการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือคุณภาพของคณะฯให้มีคุณภาพเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการ
จัดการ
- 2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ
วิทยาการจัดการ

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ” ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยประกอบด้วย ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านตัวแปร ขอบเขตด้านประชากร ขอบเขตด้านพื้นที่ และขอบเขตด้านเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่/สถานที่

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

สภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนา กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

3.3 ขอบเขตประชากร

บุคลากรของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

3.4 ขอบเขตด้านเวลา

มีนาคม 2559 – กุมภาพันธ์ 2560

4. วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้ ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี รวมทั้งทบทวนวรรณกรรมจากเอกสารและการสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา สรุปรูปข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรม มาใช้พัฒนาแบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ ดำเนินการส่งเคราะห์ข้อมูลที่ได้จาก 1 – 2 หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆกับสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลหาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ สรุปรูปผลสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางในด้านการวางแผนปฏิบัติงานและด้านการตรวจสอบประเมินผล และอยู่ในระดับมากในด้านการดำเนินงานตามเป้าหมายและด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน

5.2 ผลการศึกษาสภาพปัญหา ของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยในด้านการตรวจสอบและประเมินผล และอยู่ในระดับมากในทุกด้านที่เหลือ ในด้านการวางแผนปฏิบัติงานมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่นๆ

5.3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนา กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวมเห็นด้วยในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากในทุกด้าน และในด้านการดำเนินงานตามเป้าหมายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่นๆ

6. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มีประเด็นในการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ดังนี้

6.1 ผลการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางในด้านการวางแผนปฏิบัติงานและด้านการตรวจสอบประเมินผล และอยู่ในระดับมากในด้านการดำเนินงานตามเป้าหมายและด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน หมายถึง การเตรียมการด้านกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบ ระยะเวลา และทรัพยากร เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน ด้านการวางแผนปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากคณะวิทยาการจัดการงานประกันคุณภาพเป็นงานที่ต้องใช้เวลาเป็นอย่างมาก จึงได้มีการวางแผนการปฏิบัติการมากเท่าที่ควร ทั้งนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Thirawit Wiwipadapisut (2013) ดำเนินการวิจัยการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของอาชีวศึกษาภาคใต้ 3 พบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ของสถานศึกษามีการวางแผนในระดับมาก และไม่สอดคล้องสอดคล้องกับ Chantharawadi Somchan (2010: 141) ที่ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี พบว่า สภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของครูในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี สรุปพบว่า ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติงานมากที่สุดคือ ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ Khemthong Sirisanglert (1997) ศึกษาและวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กรุงเทพฯ พบว่า 1) ระบบที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใช้ประกันคุณภาพการศึกษา คือ ระบบประกันคุณภาพเน้นการควบคุมการปฏิบัติงานตามสายงาน บังคับบัญชา และใช้ปฏิบัติการการศึกษาเป็นเกณฑ์วัดความสำเร็จในการปฏิบัติงาน มีการวางแผนระยะเวลา 1 ปีมากที่สุด

ด้านการดำเนินงานตามเป้าหมาย หมายถึง การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารที่สนับสนุน จัดสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงการกำกับติดตาม ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน ด้านการดำเนินงานตามเป้าหมายอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากเมื่อได้ลงมือปฏิบัติแล้วก็มีความมุ่งมั่นที่จะทำให้ได้ตามเป้าที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Chantharawadi Somchan (2013: 140) ที่ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี พบว่า สภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของผู้บริหาร วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี ด้านการดำเนินงานตามเป้าหมายอยู่ในระดับมาก

ด้านการตรวจสอบประเมินผล หมายถึง การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเกี่ยวกับ การกำหนดกรอบการประเมิน การจัดหา การจัดทำเครื่องมือการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน ด้านการตรวจสอบประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ Somsit Songprasom (2007) ศึกษาเรื่อง การศึกษาทัศนคติของพนักงานต่อระบบประกันคุณภาพของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมีความรู้สึกต่อระบบประกันคุณภาพของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในระดับปานกลาง แต่ไม่สอดคล้องกับ Chantharawadi Somchan (2010: 138) ที่ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี พบว่า สภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในด้านการตรวจสอบประเมินผลของเจ้าหน้าที่ธุรการในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับมาก

ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน หมายถึง การนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษามาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากร ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก หลังการ

ประเมินแล้วต้องทำ QIP (Quality Improvement Plan) จึงต้องนำผลการประเมินมาปรับปรุงการประกันคุณภาพให้ดีขึ้น แต่ไม่สอดคล้องกับ Chantharawadi Somchan (2010: 137) ที่ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี พบว่า สภาพการปฏิบัติงานจริงของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานของครูพิเศษสอนในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับน้อย

6.2 ผลการศึกษาสภาพปัญหา ของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางในด้านการดำเนินงานตามเป้าหมาย และอยู่ในระดับมากในทุกด้านที่เหลือ ในด้านการวางแผนปฏิบัติงาน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่นๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน หมายถึง การเตรียมการด้านกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบ ระยะเวลา และทรัพยากร เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสภาพปัญหาของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน ด้านการวางแผนปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากในทุกด้าน ในเรื่องมีแผนการพัฒนาบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่นๆ ขัดแย้งกับ Thirawit Wiwipadapisut (2013) ดำเนินการวิจัยการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของอาชีวศึกษาภาคใต้ 3 พบว่า สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษามีปัญหาในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องคล้อยกับ Chantharawadi Somchan (2010: 142) ที่ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี พบว่า สภาพปัญหาของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในด้านการวางแผนปฏิบัติงาน ของครูพิเศษสอนในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับน้อย

ด้านการดำเนินงานตามเป้าหมาย หมายถึง การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารที่สนับสนุน จัดสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงการกำกับติดตาม ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสภาพปัญหาของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน ด้านการดำเนินงานตามเป้าหมายอยู่ในระดับมาก สอดคล้องคล้อยกับ Chantharawadi Somchan (2010: 137) ที่ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี พบว่า สภาพปัญหาของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในด้านดำเนินงานตามเป้าหมาย ของครูพิเศษสอนในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้อง Thirawit Wiwipadapisut (2013: บทคัดย่อ) ดำเนินการวิจัยการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของอาชีวศึกษาภาคใต้ 3 พบว่า สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษามีปัญหาในระดับปานกลาง

ด้านการตรวจสอบประเมินผล หมายถึง การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาเกี่ยวกับ การกำหนดกรอบการประเมิน การจัดหา การจัดทำเครื่องมือการเก็บข้อมูล และการ

วิเคราะห์ ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสภาพปัญหาของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน ด้านการตรวจสอบประเมินผลอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องคล้อยกับ Chantharawadi Somchan (2010: 142) ที่ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี พบว่า สภาพปัญหาของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในด้านการตรวจสอบประเมินผล ของครูพิเศษสอนในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับน้อย แต่ขัดแย้งกับ Thirawit Wiwipadapisut (2013) ดำเนินการวิจัยการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของอาชีวศึกษาภาคใต้ 3 พบว่า สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษามีปัญหาในระดับปานกลาง

ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน หมายถึง การนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษามาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากร ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสภาพปัญหาของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานอยู่ในระดับมาก ขัดแย้งกับ Thirawit Wiwipadapisut (2013: บทคัดย่อ) ดำเนินการวิจัยการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของอาชีวศึกษาภาคใต้ 3 พบว่า สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษามีปัญหาในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องคล้อยกับ Chantharawadi Somchan (2010: 142) ที่ศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี พบว่า สภาพปัญหาของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน ของครูพิเศษสอนในวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับน้อย

6.3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนา กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวมเห็นด้วยในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากในทุกด้าน และในด้านการตรวจสอบประเมินผลมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่นๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน หมายถึง การเตรียมการด้านกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบ ระยะเวลา และทรัพยากร เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนา กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ด้านการวางแผนปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Phanomporn Chalaemkate (2010) ศึกษาการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า บุคลากรในวิทยาลัยเทคนิคมีความรู้เรื่องการประกันคุณภาพของสถานศึกษายังไม่เพียงพอหรือยังไม่ปฏิบัติจริงเท่าที่ควร จึงเป็นเหตุให้ผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

ด้านการดำเนินงานตามเป้าหมาย หมายถึง การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารที่สนับสนุน จัดส่งอำนวยความสะดวก รวมถึงการกำกับติดตาม ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนา กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ด้านการดำเนินงานตามเป้าหมายอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Panida Somprajob

(2000) ศึกษาวิจัยเรื่อง การรับสารสนเทศเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า 1) รูปแบบการสื่อสารที่ใช้คือการสื่อสารจากบนลงล่าง โดยผู้บริหาร/ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้กระตุ้นและสนับสนุนบุคลากรให้มีความร่วมมือกับกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาที่สถาบันจัดขึ้น 2) บุคลากรส่วนใหญ่ได้รับและต้องการรับสารสนเทศเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา สารสนเทศเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาจากการประชุมสัมมนา 3) บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมากทุกรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทำให้การพัฒนาองค์การ การบริหารสถานศึกษา และการให้บริการสถานศึกษาที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ 4) บุคลากรประสบปัญหาในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดทุกด้าน ผู้ส่งสารและประสบปัญหาในเรื่องผู้ส่งสารเผยแพร่สารสนเทศไม่ต่อเนื่อง ผู้รับสารขาดโอกาสซักถามหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ด้านการตรวจสอบประเมินผล หมายถึง การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาเกี่ยวกับ การกำหนดกรอบการประเมิน การจัดหา การจัดทำเครื่องมือการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนา กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ด้านการตรวจสอบประเมินผลอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Sasitorn Chutinantagul (1993) ศึกษาเรื่องการสร้างแบบประเมินและเกณฑ์มาตรฐานการประเมินโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนคอมพิวเตอร์ พบว่า แบบประเมินประกอบด้วยประเด็นหลัก 6 ประเด็น ด้านนโยบาย ด้านบุคลากร ด้านบริหารและการจัดการ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ด้านประชาสัมพันธ์ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มีบางส่วนเท่านั้นที่เสนอให้เพิ่มอีก 1 ประเด็น คือ ด้านประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นความสำเร็จของโรงเรียน ซึ่งประสิทธิผลจะวัดได้จากผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ความพึงพอใจของบุคลากรในการทำงาน

ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน หมายถึง การนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษามาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากร ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนา กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานอยู่ในระดับมาก ชัดแจ้ง Sompis Yusuksawadth (1998) ศึกษาวิจัยการควบคุมคุณภาพการเรียนการสอนของวิทยาลัยพาณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การควบคุมคุณภาพการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาเพียงด้านเดียวคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนด้านอื่นๆก็มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับนักเียนมีความคิดเห็นว่า การควบคุมคุณภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางกันทุกด้าน

7. ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในหน่วยงานอื่นๆของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

References

- Khemthong Sirisanglert. (1997). *An Analysis of Education Quality Assurance System of Private Vocation School. Bangkok Metropolis.* Chulalongkorn University.
- Krismant Whatthanarong. (1996). *Standardization in Educational Management of Private Teaching Institutions.* King Mongkut's University of Technology North Bangkok.
- Panida Somprajob. (2000). *Information Exposure of Quality Assurance by Rajamangala Institute of Technology Staffs.* Rajamangala Institute of Technology.
- Phanomporn Chalaemkate. (2001). *Quality Evaluation in Technical Colleges in Bangkok According to Department of Vocational Education Standards for Industrial Trades.* Ramkhamhaeng University
- Sasitorn Chutinantagul. (1993). *A Construction of Evaluation Form and Criteria for Evaluating the Private Computer School.* Srinakharinwirot University.
- Sompis Yusuksawadth. (1998). *A Study of Educational Quality Assurance of College of Industrial Technology.* King Mongkut's Institue of Technology North Bangkok.
- Thanaporn Sridokpud. (2000). *A Study of Readiness for Quality Assurance of Education as Perceived by Administrators and Teachers in Educational Institutions. Department of Vocational Education Phetchaboon.* Naresuan University
- Thirawit Wiwipadapisut. (2003). *The Operation on Educational Quality Assurances 3 Southern Vocational Education Institute.* Rajabhat Institute Suratthani.
- Urairat Chantakup. (2002). *Opinions of Technical College Administrators on the Readiness to Enter the Educational Quality Assurance System Under the National Education Act BE 2542.* Srinakharinwirot University.